

แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนานักศึกษา

ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 - 2565)
ฉบับปรับปรุง ปี 2565

กองพัฒนานักศึกษา
สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

WWW.SDD.CMRU.AC.TH

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565)

ฉบับปรับปรุง ปี 2565

บทนำ

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดครูคริสตธรรมประจำมณฑลพายัพ ซึ่งสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2467 โดยได้มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยน สถาบันมาโดยลำดับ เป็นระยะเวลากว่า 98 ปี มาแล้วดังรายละเอียดประวัติความเป็นมาที่พอจะรวบรวมได้ ดังนี้

เมื่อปี พ.ศ.2466 มหาเสวกโท พระยาสุรบดีนทร์สุนทรภาไชย (อุปราช) อำมาตย์เอกพระยาพายัพพิริยะกิจ (สมุหเทศาภิบาล) และอำมาตย์ตรีหลวงวิสนห์ตรุณการ (ศึกษาธิการ มณฑลพายัพ) ได้ร่วมกันเพื่อเตรียมการจัดตั้งโรงเรียน ฝึกหัดครูคริสตธรรมประจำมณฑลพายัพขึ้นตามแนวคิดหลักของกระทรวงธรรมการ ในขณะนั้น จึงได้ซื้อที่ดินด้วยเงินรายได้ของโรงเรียนรัฐบาลประจำมณฑลพายัพ ที่บ้านเวียงบัว ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 แปลง มีเนื้อที่ประมาณ 15 ไร่ พร้อมด้วยเรือนไม้ 1 หลังเป็นเงิน 318.75 บาท เพื่อเตรียมจัดตั้งโรงเรียน และต่อมาในปี พ.ศ.2467 นายร้อยเอกเจ้าราชภาติกงวษ์ เสนาวังจังหวัดเชียงใหม่ (ยศขณะนั้น : ต่อมาได้เลื่อนเป็นนายพันตรีเจ้าราชภาติกงวษ์ นามเดิมคือ คำตัน ณ เชียงใหม่) ได้ยกที่ดินด้านเหนือของบริเวณที่ซื้อไว้เดิมพื้นที่ประมาณ 40 ไร่ (แต่ตามใบบอกของมณฑลพายัพว่ามี 5 ไร่ 3 งาน 49 ตารางวา) ให้แก่มณฑลพายัพเพื่อรวมเป็นพื้นที่จัดตั้งโรงเรียน เมื่อได้สถานที่พอที่จะดำเนินการได้ หลวงวิสนห์ตรุณการศึกษาธิการมณฑล ก็ดำริที่จะให้นายบุญนาค ฉิมพะลีย์ ป.ก. ครูใหญ่โรงเรียนตัวเอง (ร.ร.ราชฎร์) มาเป็นครูใหญ่ ได้เรียนเสนอไปถึงปลัดกรมบัญชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ตามหนังสือลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2466) แต่ทางกระทรวงได้มีคำสั่งมาว่าเห็นควรถอนเอา นายชื่น สีโรรส ผู้สอบไล่ได้ ป.ป.ก. เมื่อ พ.ศ.2463 ที่เป็นศึกษาธิการอำเภอแม่ริม อยู่ในขณะนั้นมาเป็นครูใหญ่ และมณฑลได้จัดหา นายอุ้นเรือน ฟองศรี ป.ป.ก. และนายสิงห์คำ สุวรรณโสภณ ป.ก. มาเป็นครูน้อย แต่จากปากคำของนายชื่น สีโรรส ได้กล่าวว่ามีนายสนธิ ศิริเผ่า ซึ่งเรียน ป.ป.ก. มาด้วยกันอีกคน มาเป็นครูน้อย

หลังจากเตรียมสถานที่ตั้งและเตรียมครูไว้เรียบร้อยแล้วอำมาตย์เอกพระยาพายัพพิริยะกิจ สมุหเทศาภิบาลมณฑลพายัพ ได้มีหนังสือถึงจางวางเอกเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2467 ความว่า ได้จัดเตรียมที่ดินกำหนดวันเปิดรับนักเรียนและวันเปิดทำการสอนไว้เรียบร้อยแล้ว ขอให้กระทรวงส่งอำมาตย์เอกพระยาเทพศาสตร์สถิตย์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูคริสตธรรม ไปตรวจดูสถานที่และวางระเบียบการของโรงเรียนต่อไปแต่พระยาเทพศาสตร์สถิตติตราชการต้องไปภาคใต้และทางกระทรวงก็เห็นว่ายังไม่เร่งร้อนนัก ขอให้ครูที่เตรียมไว้นั้นจัดเทียบหลักสูตรและดำเนินการตามอย่างโรงเรียนฝึกหัดครูคริสตธรรมนครปฐม ดำเนินการไปพลางก่อน ดังนั้น ในตอนแรกโรงเรียนฝึกหัดครูคริสตธรรมประจำมณฑลพายัพ ซึ่งมี นายชื่น สีโรรส เป็นครูใหญ่จึงได้ ลงมือปลูกสร้างอาคารหนึ่งหลัง เพื่อเป็นทั้งห้องเรียนและหอนอน ลักษณะอาคารเป็นเรือนไม้ไผ่ชั่วคราว พร้อมทั้งโรงอาหาร เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2467 ด้วยเงินทุนที่ยืมมาจากเงินรายได้ของโรงเรียน รัฐบาลประจำมณฑลพายัพ (ปัจจุบันคือโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย และโรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ) เพียง 60 บาท การปลูกสร้างได้แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2467 แต่ก็ได้เปิดรับ

นักเรียนเข้าอยู่ประจำตามกำหนด คือ วันที่ 1 พฤษภาคม 2467 จากปากคำของนายชื่น สีโรรส กล่าวว่าได้แรงงานจากนักเรียนและครูช่วยกันจึงได้เสร็จ และได้เริ่มทำการสอนเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2467 นักเรียนรุ่นแรกตามหลักฐานแล้วมีอยู่ 28 คน คัดเลือกมาเรียนจาก จังหวัดเชียงราย 6 คน จังหวัดลำพูน 5 คน จังหวัดแม่ฮ่องสอน 1 คนและจังหวัดเชียงใหม่ 16 คน การคัดเลือกนักเรียนได้ยึดตามระเบียบการของโรงเรียนกสิกรรมส่วนกลางเมื่อนักเรียนได้เรียนจบหลักสูตรและสอบไล่ได้แล้วนั้น ทางมณฑลจะดำเนินการ ดังนี้ "...จะตั้งเงินเดือนในฝ่ายเงินศึกษาพลีให้ขั้นต้นเดือนละ 25 บาท เมื่อทำการสอน โรงเรียนประชาบาลที่นายอำเภอตั้งขึ้น แต่ถ้าสอบตกสมัครออกทำการสอนเงินเดือนจะพิจารณาให้ตามสมควรแก่วุฒิและความสามารถ หรือจะไม่ทำการสอนจะไปทำกินของตนเองก็ได้ ผู้ใดเรียนก็ได้ จะคัดเลือกส่งไปเรียนที่จังหวัดนครปฐมต่อไปอีก เมื่อรับสมัครนักเรียนอยู่ในท้องที่จังหวัดใด ต้องออกไปทำการสอนในจังหวัดนั้น จะเป็นตำบลใดก็ได้ นอกจากตำบลที่ตนอยู่ใกล้ชิดกับจังหวัดอื่นในมณฑลเดียวกันจะไปสอนในตำบลของจังหวัดนั้นก็ได้ตามสะดวกซึ่งเป็นความมุ่งหมายทางราชการนั้น นักเรียนตำบลใดก็กลับไปสอนตำบลนั้น เมื่อเป็นครูแล้วสัก 3-5 ปี มีความสันทัดในการทำงานด้านการเพาะปลูกมากขึ้นมีอายุมากขึ้น มีทุนรอนพอจะตั้งตัวได้ หากจะขอลาออกจากครูไปเป็นชาวนาชาวสวน ก็จะได้เป็นตัวอย่างแก่ชาวนาชาวสวนไทยทั่วไป"

โรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรมประจำมณฑลพายัพ ได้เริ่มมีหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามแนวของโรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรมอย่างแท้จริงในปี พ.ศ.2468 โดยได้เปิดสอนตามหลักสูตรครูมูลกสิกรรมขึ้น ต่อมาในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2468 ได้ซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีก 3 แปลง เป็นที่สวนเก่าติดกับเนื้อที่ของโรงเรียนทางด้านตะวันออกมีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ และเป็นที่นาอีกประมาณ 5 ไร่ ราคารวมทั้งค่าธรรมเนียมการซื้อขายเป็นเงิน 370.24 บาท แต่ยังไม่มิตัวอาคารเรียนที่เป็นเรือนถาวรเกิดขึ้น จำนวนนักเรียนลดลงเหลือเพียง 22 คน เท่านั้น การศึกษายังคงเน้นหนักให้ผู้เรียนปฏิบัติงานกสิกรรมอย่างจริงจังเรื่อยมา ทำให้มีผลผลิตทางการเกษตรออกจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปเป็นประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น ในปี พ.ศ.2470 มณฑลพายัพจึงได้รวมเอาการฝึกหัดครู สามัญชั้นต่ำ ประจำมณฑลแผนกชาย ซึ่งอยู่ที่โรงเรียนประจำมณฑล (ปัจจุบัน คือ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย) มาไว้ที่โรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรมประจำมณฑลที่ตำบลช้างเผือกแห่งนี้ ทางราชการก็ได้แต่งตั้งให้ หลวงพิพัฒน์คุรุกิจ มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และเปลี่ยนชื่อใหม่เรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลพายัพ" แต่นักเรียนทั้งหมดก็ยังเป็นชายและสอนเน้นหนักด้านการเกษตรเหมือนเดิม จึงทำให้คนทั่วไปเรียกกันติดปากว่า "โรงเรียนกสิกรรมช้างเผือก" กิจกรรมของโรงเรียนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ช่วยให้เข้าใจได้ชัดเจนว่ายังจัดการเรียนการสอนเน้นด้านกสิกรรมอยู่ก็คือ การจัดงานประจำปีของโรงเรียนที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นที่มาของการจัดงานฤดูหนาวประจำปีของจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันดังปรากฏในหลักฐานแจ้งความออกบ้าน "งานสวน"

หลวงพิพัฒน์คุรุกิจดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลพายัพอยู่ จนถึง พ.ศ.2480 จึงได้เกษียณอายุราชการสภาพการจัดการเรียนการสอนสมัยนั้น ยังคงเป็นการผลิตครูทั้งสายครูสามัญและสายครูกสิกรรมควบคู่กันไป อาคารเรียน บ้านพักครูสำเร็จขึ้นด้วยฝีมือของนักเรียนและครูช่วยกันปลูกสร้างโรงเรียนเองก็ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปทั้งมณฑลพายัพและทั่วภาคเหนือมีนักเรียนจากจังหวัดต่าง ๆ เช่น ลำพูน ลำปาง เชียงราย แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน และเชียงใหม่เข้าศึกษาเป็นจำนวนมาก ทางราชการก็เริ่มเห็นความสำคัญของการฝึกหัดครูมากขึ้น โดยได้สร้างอาคารเรียนขึ้นเป็นเรือนถาวร 1 หลังตามบันทึกในจดหมายเหตุรายวันของโรงเรียนซึ่งขุนอภิรักษ์จรรยา ศึกษาธิการจังหวัดในขณะนั้นบันทึกไว้เมื่อวันที่ 3

กรกฎาคม 2480 ว่า "ได้มาดูสถานที่ เห็นว่าที่ทำงานครูใหญ่ ห้องเรียน ปลูกกำแพงล้อมมาเป็นเวลาหลายปีแล้วจะได้พยายามปลูกสร้างหอนอนขึ้นสักหลังหนึ่ง โดยใช้ชั้นล่างเป็นห้องเรียนเพื่อให้สมแก่ฐานะของโรงเรียน จะได้นำหาหรือท่านข้าหลวงประจำจังหวัดต่อไป" แต่การปลูกสร้างยังไม่ทันได้เริ่ม ในสมัยของหลวงพิพัฒน์ครูกิจ เมื่อนายสนิท ศิริเฝ้า ซึ่งได้ย้ายไปช่วยก่อตั้ง โรงเรียนกสิกรรมที่อำเภอสนทรายเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ.2477 ได้ย้ายกลับมาเป็นครูใหญ่สืบต่อเมื่อ พ.ศ.2480 จึงได้เริ่มปลูกสร้างเป็นเรือนไม้สองชั้นฐานคอนกรีต หันหน้าไปทางทิศตะวันตก (ซึ่งยังใช้อยู่จนถึง พ.ศ.2513 จึง ได้รื้อและได้สร้างอาคาร 1 ชั้นในสถานที่เดิม)

นายสนิท ศิริเฝ้า ได้ลาออกจากตำแหน่งครูใหญ่ เมื่อ พ.ศ.2484 นายเปรม ปรมศิริ ได้เป็นผู้รักษาการแทนต่อมา จนถึงวันที่ 1 กรกฎาคม 2485 ทางราชการได้แต่งตั้งให้ นายทวี โปราณานนท์ มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่ตรี ในปีการศึกษา 2485 กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรมณฑลพายัพ โดยได้เน้นการผลิตครูในสายสามัญให้มากยิ่งขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครูสายสามัญของมณฑล โดยแยกการผลิตครูออกเป็นสามประเภท คือ ฝึกหัดครูมูลสามัญ ฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดและฝึกหัดครูมูลสามัญ ฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดและฝึกหัดครูประชาบาล เรียกชื่อใหม่เป็น "โรงเรียนฝึกหัดครูมูล จังหวัดเชียงใหม่" ในตอนนั้นก็ยังมีนักเรียนอยู่เพียง 74 คน และยังคงรับนักเรียนประจำชายมาจากทุกจังหวัดในภาคเหนือ ความจำเป็นในด้านที่อยู่อาศัยก็เกิดขึ้น เรือนไม้บัวมุงใบตองตึง ที่ปลูกสร้างมาแต่ พ.ศ.2467 ก็ผุพังไปตามกาลเวลา โรงเรียนได้ของงบประมาณปลูกสร้างหอนอนขึ้นหนึ่งหลัง ในปี พ.ศ.2490 ซึ่งเป็นอาคาร หอนอนที่ทันสมัยมากในสมัยนั้น เป็นอาคารสองชั้นเรือนไม้ จุ้นนักเรียนได้ประมาณ 60 คน (ครูและนักเรียนรุ่นเก่าเรียก กันติดปากว่า "หอ 90" (ปัจจุบันถูกรื้อไปแล้วและสร้างอาคารยิมเนเซียมขึ้นในบริเวณเดียวกัน)

ในสมัยครูใหญ่ ทวี โปราณานนท์ ปีการศึกษา 2490 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับงานผลิตครูที่ดำเนินการอยู่ โดยเรียกว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่" และเริ่มใช้สีดำและเหลืองเป็นสีประจำโรงเรียนใช้สัญลักษณ์ " พระพิฆเนศวร์เทพเจ้าแห่งปัญญา " และได้หล่อรูปพระพิฆเนศวร์นั่งบนแท่นไว้เป็นเครื่องสักการะแก่ครูและนักเรียนของโรงเรียน ใช้คติพจน์ประจำโรงเรียนว่า "นตฺถิปัญญา สมาอาภา" ซึ่งแปลว่า "ไม่มีแสงสว่างใดเสมอด้วยปัญญา" เป็นคติพจน์ประจำโรงเรียน

โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ เป็นที่นิยมแก่ชาวภาคเหนืออย่างยิ่ง โดยได้ส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งตามสถิติในปี พ.ศ.2493 อันเป็นปีที่นายทวี โปราณานนท์ ได้ขอย้ายไปโรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยานั้น มีนักเรียนประจำชายถึง 147 คน กล่าวกันว่ามีจำนวนมากเป็นประวัติการณ์เลยทีเดียว และในปีเดียวกันนี้ทางราชการก็ได้แต่งตั้งให้ นายประยูทธ สวัสดิสิงห์ เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนสืบต่อมา ในระหว่างนี้ได้มีการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่อย่างใหญ่หลวง โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ได้มีหอนอนชายเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหลังขึ้นมาเคียงคู่กับหอนอนหลังเดิมในลักษณะเดียวกัน ในปี 2495 เรียกกันต่อมาว่า "หอ 95" ปัจจุบันรื้อถอนไปแล้วอยู่บริเวณอาคาร 15 ชั้น ได้ปลูกสร้างโรงอาหารที่ทันสมัย แทนโรงอาหารโรงครัวเก่า ที่ทำด้วยไม้ไผ่หลังคามุงตองตึง มีบ้านพักครูที่เป็นเรือนไม้เกิดขึ้นอีก 3 หลัง ได้สร้างรั้วไม้ถาวรฐานคอนกรีตด้านหน้าโรงเรียนแทนรั้วลวดหนาม (ปัจจุบันรื้อและสร้างรั้วใหม่ตามโครงการขยายถนนโชตนาของทางจังหวัด) มีห้องส้วมห้องน้ำที่สะอาดสะอาดและเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสร้างโรงฝึกงานด้านหัตถกรรมด้วย ในปีการศึกษา 2496 นายประยูทธ สวัสดิสิงห์ ครูใหญ่ ได้ย้ายไปรับราชการประจำกรมการฝึกหัดครูเพื่อไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ทางราชการได้สั่ง

ให้นายพิชณุ ชัชวาลปรีชา มาเป็นครูใหญ่สืบแทน ในปีการศึกษานี้ โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ได้เริ่มจัดสอนตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เป็นรุ่นแรก มีนักเรียนจากส่วนกลางคัดเลือกมาเรียน 36 คน ทั้งนี้ตามความต้องการของกรมประชาศึกษา (ปัจจุบัน คือ กรมสามัญศึกษา) และยังมีนักเรียนในท้องถิ่นภาคเหนือ มาเรียนอีกจำนวนหนึ่ง มีครูอยู่ถึง 6 คน นับเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งนับตั้งแต่ได้สถาปนาโรงเรียนนี้เป็นต้นมา

ต่อมาในปี พ.ศ.2498 โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ได้เริ่มใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) เป็นปีแรก และได้ใช้หลักสูตรนี้มาจนถึง พ.ศ.2521 จึงได้งดสอนไป ในปีการศึกษา 2499 ได้รวมแผนกฝึกหัดครูสตรี ของโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดเชียงใหม่ (โรงเรียนสตรี วัฒนทศวิทยายพ) และรวมแผนกฝึกหัดครูการเรือน ของโรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ มาจัดเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู แบบสหศึกษาแต่ยังเรียก "โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่" เหมือนเดิม

ในปีการศึกษา 2502 นายพิชณุ ชัชวาลย์ปรีชา ครูใหญ่โรงเรียนฝึกหัดครูเชียงใหม่ได้ย้ายไปรับราชการที่กรุงเทพฯ และนายศิริ สุขกิจ ได้ย้ายมาเป็นหัวหน้าสถานศึกษาแห่งนี้แทน และเรียกตำแหน่งนี้ใหม่ว่า "อาจารย์ใหญ่" ทั้งนี้เพราะได้เตรียมการยกฐานะของโรงเรียนให้เปิดถึงขั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. สูง) ซึ่งเทียบเท่ากับประโยคครูมัธยมเดิมและอนุปริญญา และเรียกชื่อสถานศึกษาใหม่ว่า "วิทยาลัยครูเชียงใหม่" ในปีการศึกษา 2503 และในปีการศึกษา 2503 นี้ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ได้เริ่มงานตามโครงการฝึกหัดครูชนบท โดยได้ส่งนักศึกษาใน ระดับ ป.กศ. ออกฝึกสอนในโรงเรียนประถมศึกษา 5 โรงเรียน ในท้องที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการนี้ได้รับความชื่นชมจากชาวจังหวัดเชียงใหม่อย่างยิ่ง ชาวบ้านหวังอยู่เสมอว่า วิทยาลัยครูจะส่งนักศึกษาไปฝึกสอนในโรงเรียนในท้องถิ่นของตนบ้าง

ทางด้านผู้บริหารในช่วงนี้ นางบุญฉวี พรหมโสมภรณ์กิจ ได้ย้ายมาเป็นอาจารย์ใหญ่อยู่ 1 ปี (พ.ศ.2506-2507) จากนั้นนายศิริ สุขกิจ ก็ย้ายกลับมาเป็นอาจารย์ใหญ่อีก 1 ปี (พ.ศ.2507-2508) ก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ ระหว่างที่รออาจารย์ใหญ่คนใหม่ ทางราชการได้มอบหมายให้ นางประชุมพร อมาตยกุล เป็นผู้รักษาราชการแทนอาจารย์ใหญ่และในช่วงปีการศึกษา 2508 นี้ ทางราชการได้ยกระดับผู้บริหารขึ้นถึงขั้นพิเศษ และเรียกตำแหน่งผู้บริหารว่า "ผู้อำนวยการ" ผู้อำนวยการท่านแรกของวิทยาลัยครูเชียงใหม่ คือ นายประสิทธิ์ สุนทรโรทก ซึ่งเข้ามารับตำแหน่ง ตั้งแต่ พ.ศ.2509 การผลิตครูตามหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) ซึ่งเดิมรับจากนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 (ม.6) มาเรียนต่ออีก 3 ปี และได้ยุติการผลิตหลักสูตรนี้ไประยะหนึ่ง เมื่อได้รับนโยบายการเร่งรัดผลิตครู วิทยาลัยครูหลายแห่งก็เริ่มนำหลักสูตรนี้มาผลิตอีกครั้งหนึ่ง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ได้รับนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 5 (ม.ศ.5) มาเข้าเรียนหลักสูตรนี้ โดยปรับเนื้อหาและระยะเวลา การอบรมให้เหลือเพียง 1 ปีการศึกษา โดย เริ่มในปีการศึกษา 2511 แต่ก็เลิกไปในปีการศึกษา 2517 และด้วยเหตุผลในการเร่งรัดผลิตครูดังกล่าวข้างต้น ในปีการศึกษา 2512 วิทยาลัยครูเชียงใหม่จึงได้เปิดสอนนักศึกษาภาคนอกเวลา ซึ่งนิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า "นักศึกษาภาคค่ำ" แต่ต่อมากำหนดเรียกเป็นทางการว่า "นักศึกษาภาคสมทบ" ทั้งนี้เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล 2 ประการคือ การขาดแคลนครูในท้องถิ่น และการที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 ไม่มีที่เรียน และเมื่อนโยบายดังกล่าวได้ผลดีเกินความคาดหมาย จึงได้เลิกผลิตหลักสูตร ป.กศ. ภาคสมทบไปเมื่อ พ.ศ.2519 และเลิก หลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง ภาคสมทบ เมื่อ พ.ศ.2522 ในปี พ.ศ.2515 นายประสิทธิ์ สุนทรโรทก ผู้อำนวยการ ได้ย้ายเข้าไปรับตำแหน่งอธิบดีกรมการฝึกหัดครู ทางราชการได้แต่งตั้ง

ให้นางสาวบุญจันทร์ วงศ์รักมิตร เป็นผู้อำนวยการสืบต่อมา ในปีการศึกษา 2517 วิทยาลัยครูเชียงใหม่ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี โดยใช้หลักสูตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา 3 วิชาเอก คือ ภาษาอังกฤษ เคมี และวิทยาศาสตร์ทั่วไป โดยมุ่งหวังว่าจะให้ได้รับวุฒิประกาศนียบัตร ประโยคครูอุดมศึกษา (ป.อ.) แต่ก็ได้เลิกไปเมื่อ พ.ศ. 2518 เมื่อมีการประกาศใช้ "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518"

โดยที่กำหนดให้การบริหารงานของวิทยาลัยครูทุกแห่งขึ้นอยู่กับ "สภาการฝึกหัดครู" และได้ กำหนดให้เรียกชื่อผู้บริหารเป็น "อธิการ" จึงนับได้ว่า นางสาวบุญจันทร์ วงศ์รักมิตร เป็นอธิการคนแรกของ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ในปีต่อมา สภาการฝึกหัดครูได้ประกาศใช้ "หลักสูตรการฝึกหัดครูของสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. 2519" โดย แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับ ป.กศ. ขั้นสูงและระดับ ค.บ. (หลักสูตร 2 ปี) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องกัน วิทยาลัยได้เริ่มรับนักศึกษา ค.บ. 2 ปี วิชาเอกภาษาไทย เป็นรุ่นแรกในปีการศึกษา 2520 และได้ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนของนักศึกษาปริญญาตรี 3 วิชาเอกที่ได้รับไว้ก่อนหน้านั้นให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ค.บ. ที่ประกาศใช้ใหม่นี้ ปีการศึกษา 2521 วิทยาลัยเปิดรับนักศึกษา ค.บ. อีก 3 วิชาเอก คือ เกษตรศาสตร์ สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์ แม้จะเปิดสอนระดับ ค.บ. แล้วก็ตามวิทยาลัยก็ยังคงรับนักเรียน ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 เข้าเรียนในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ. ขั้นสูงอยู่ จนในปีการศึกษา 2522 จึงได้ตั้งรับนักศึกษาตามหลักสูตร ป.กศ. (แต่มาเริ่มเปิดสอนใหม่ให้กับสำนักงานการประถมศึกษาเชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน ในปี 2527) ในปีการศึกษานี้ ได้ร่วมมือกับวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ รับนักศึกษา ค.บ. (2 ปี) วิชาเอกพลศึกษา และร่วมมือกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน รวมทั้ง หน่วยงานผู้ใช้ครูโดยทั่วไป เปิดรับครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมตาม "โครงการฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษา (อคป.)" เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพและวุฒิของครูให้สูงขึ้น ให้ได้วุฒิ ค.บ. โดยใช้ หลักสูตร 2 ปี เป็นรุ่นแรก และได้เปิดรับรุ่นที่ 2 ในปีการศึกษา 2524 หลังจากที่ผู้เรียนรุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษาเรียบร้อยแล้ว ในด้านผู้บริหารนั้น เมื่อนายวิเชียรเมนะเศวต ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมการฝึกหัดครู ในปี พ.ศ. 2528 อธิการคนต่อมา คือ รศ.ดร.มังกร ทองสุคติ ซึ่งดำรงตำแหน่งจนถึงปี พ.ศ. 2534 ผศ.สายสมร สร้อยอินตะ จึงได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการ ซึ่งปี พ.ศ. 2535 ได้เปลี่ยนการเรียกชื่อผู้บริหารจาก "อธิการ" เป็น "อธิการบดี" จึงนับได้ว่า ผศ.สายสมร สร้อยอินตะ เป็นอธิการบดีคนแรก

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม วิทยาลัยครูทั่วประเทศว่า "สถาบันราชภัฏ" แปลว่าผู้ที่อยู่ใกล้พระราชอา แต่หลายท่านให้ความหมายเป็นนัยว่า "นักปราชญ์ของพระราชอา" โดยมีตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันเป็นตราพระราชลัญจกรประจำพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ แต่ละสีมีความหมายดังนี้

- สีน้ำเงิน แทนสถาบันพระมหากษัตริย์
- สีเขียว แทนแหล่งที่ตั้งของสถาบัน 36 แห่ง ที่อยู่ในแหล่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม
- สีทอง แทนความรู้เรื่องทางปัญญา
- สีส้ม แทนความรู้เรื่องทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สีขาว แทนความคิดอันบริสุทธิ์ของนักปราชญ์แห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

สถาบันราชภัฏ ได้เปลี่ยนครุวิทยฐานะใหม่ ตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ลักษณะและความหมายของครุวิทยฐานะ เป็นดังนี้ตัวเสื้อครุทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำเย็บเป็นเสื้อคลุม ตัวเสื้อผ่าอกตลอด แขนเสื้อกว้างและยาวตักข้อมือแขนปล่อย มีสารครอบขอบและที่ปลายแขน ส่วนสารดต้นแขน เป็นสิ่งแสดงถึงระดับปริญญา และมีเข็มตราสถาบันราชภัฏประดับครุด้วยสำหรับแถบสีประจำ สาขาวิชานั้น สังเกตได้ ดังนี้

- แถบสีฟ้า หมายถึง บัณฑิตสาขาวิชาครุศาสตร์
- แถบสีแสด หมายถึง บัณฑิตสาขาวิชาศิลปศาสตร์
- แถบสีเหลือง หมายถึง บัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ใช้บนแถบสารดและบนเสื้อครุนั้น ได้ใช้สีจากตราสถาบันราชภัฏซึ่งประกอบด้วย สีทอง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง สีเขียว หมายถึง สถาบันราชภัฏที่มุ่งให้การศึกษาพัฒนาท้องถิ่น สีน้ำเงิน หมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งมีคุณูปการอันยิ่งใหญ่ไพศาลต่อสถาบันราชภัฏ ปัจจุบันสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ตั้งอยู่เลขที่ 202 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีภารกิจหลัก 6 ประการ ตามมาตรา 7 แห่ง พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ที่ระบุให้สถาบันราชภัฏเป็น สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คือ ทำการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

- ทำการวิจัย
- ให้บริการวิชาการแก่สังคม
- ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี
- ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า โปรดกระหม่อมลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2547 อันมีผลให้สถาบันราชภัฏ เปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีสถานภาพเป็นนิติบุคคลโดยสมบูรณ์ ยังความปลาบปลื้ม ยินดีแก่ชาว ราชภัฏทุกคน และในวันที่ 14 มิถุนายน 2547 พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ฉบับปรับปรุงปี 2562

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกกระดับคุณภาพการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ฉบับปรับปรุงปี 2562

1. เพื่อผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานวิชาชีพ
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนสร้างโอกาสทางการศึกษา โดยร่วมมือกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศ
3. เพื่อนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ จากการวิจัย และการบริการวิชาการ สู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานศาสตร์พระราชา
4. เพื่อให้นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจ มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และ ความภูมิใจ ในศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
5. เพื่อให้การบริหารมหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

หลักการและเหตุผลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สกอ.เดิม) ที่ตระหนักถึงภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาศักยภาพนิสิต นักศึกษาและงานด้าน กิจการนิสิต นักศึกษา เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพและสมรรถนะในการแข่งขันทั้งตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศได้รวมไปจนถึงการดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 จึงริเริ่มให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษา จากหลักการ เหตุผลและความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพนิสิต เพื่อตอบสนองความท้าทาย และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ แนวโน้ม ของโลกอนาคตที่ไม่มีวันหยุดยั้ง และสังคมที่มีพลวัตสูง รวมทั้งสามารถพัฒนาและ ยกระดับสมรรถนะ และขีดความสามารถของนิสิต นักศึกษาในการแข่งขันในประชาคมโลก ได้อย่างมีคุณภาพ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้น แต่ต้องเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน โลกและบ่มเพาะให้บัณฑิตมีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ขั้นลึกในสาขาวิชา เพื่อสร้างองค์ ความรู้ใหม่และพัฒนานวัตกรรมได้ การรู้รอบในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมในการปรับเปลี่ยน เพื่อให้เข้างานใหม่หรือความรู้ใหม่ได้ในอนาคต มีความสนใจ พัฒนานตนเองและรักความก้าวหน้า การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างความรู้ใหม่และการปรับตัวในด้านต่าง ๆ เช่น พื้นฐานที่ดีทางคณิตศาสตร์ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเรียนรู้ด้วย ตนเอง เป็นต้น การมีทักษะด้านการบริหารจัดการและการเป็นผู้นำ การมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ความสามารถในการรักษาเอกลักษณ์ แต่ขณะเดียวกันสามารถเข้าใจสังคมอื่น และอยู่ร่วมกันได้โดยปกติ สุข สิ่งสำคัญที่สุดคือ การ ปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญ ในการพัฒนาความคิดของ ตนเอง บนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (Global Mindset)

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเสมือนแนวทางการดำเนินงานด้านการพัฒนานิสิต นักศึกษาร่วมกันระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกอ.เดิม) และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560–2574) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 ที่ได้กำหนดเป้าหมายในการสร้างทุนทางสังคมให้เกิดผู้นำทางความคิดที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมที่ดีขึ้น ตลอดจนแผนระดับชาติต่าง ๆ เช่น กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน) ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (ยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตพัฒนากำลังคนและงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ) แผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้โดยการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนากำลังคนในระดับประเทศ พ.ศ.2555–2559 ซึ่งได้กำหนดแผนพัฒนากำลังคนไว้ 6 ข้อ โดยมียุทธศาสตร์ คือ การพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพสูงและมีความสามารถในระดับสากล ซึ่งได้กำหนดกลยุทธ์ 3 ด้าน คือ 1) เตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดสินค้าและบริการอันเนื่องมาจาก การรวมกลุ่มในภูมิภาคอาเซียน 2) ส่งเสริมและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพความรู้ความสามารถทักษะ ฝีมือและทักษะด้านภาษา และ 3) พัฒนาทักษะใหม่ (นวัตกรรมและเทคโนโลยี) เพื่อสร้างโอกาสด้าน แรงงานให้มีศักยภาพ

จากแผนและยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำเป็นต้องเปิดตัวสู่โลกภายนอก โดยใช้กลไกการขับเคลื่อนของสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับเครือข่ายการทำงานกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาบัณฑิต ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มี คุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับการทำงานและการศึกษาตลอดชีวิต โดยนโยบายของแผนฯ นี้ ประการหนึ่ง คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับอุดมศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยต้องเสริมความรู้ สมรรถนะที่ช่วยให้บัณฑิตสามารถ ปรับตัวอยู่ในตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดีในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม สร้างองค์ความรู้ใหม่ การฝึกปฏิบัติ มุ่งเน้นแนวทางที่ครอบคลุมการพัฒนา นิสิตนักศึกษาตามที่กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ประกอบด้วยคุณวุฒิ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งการพัฒนาทางด้าน วิชาการและวิชาชีพมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา และ (5) ด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี หรือเรียกว่า Hard Skills นั้นอยู่ในหลักสูตรการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแล้ว การพัฒนาทางด้าน (1) ด้านคุณธรรม/จริยธรรม และ (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หรือเรียกว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เรียกว่า Soft Skills ได้รับ

ความสนใจที่น้อยกว่า แต่เมื่อนิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว จำเป็นต้องใช้ Soft Skills ในการดำรงชีวิต และการประกอบการงานค่อนข้างมาก ในการนี้ มหาวิทยาลัยจึงกำหนดแนวทางการพัฒนานักศึกษา ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยการบูรณาการทักษะวิชาชีพและทักษะคนและสังคมเข้าด้วยกัน เพื่อให้บัณฑิตเป็นคนดีและคนเก่ง
2. บูรณาการกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรด้วยการพัฒนานักศึกษาแบบองค์รวม โดยเสริมการเรียนรู้ทักษะชีวิตเข้ากับหลักสูตร เพื่อการเรียนรู้การทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคมในลักษณะ Active Learning คือ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เช่น การเรียนรู้จากการใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ (Problem Based Learning) ในชุมชนต่าง ๆ หรือ ค่ายเรียนรู้ร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชน (Community Based Education) เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนา Soft Skills มากขึ้น
3. รณรงค์ส่งเสริมปฏิบัติตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นต้นแบบ และเผยแพร่ให้สังคมนำไปใช้ประโยชน์
4. จัดการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้อง และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมหรือจิตอาสาเพื่อพัฒนาชุมชนหรือสังคม
5. จัดทำโครงการเปิดโลกทัศน์ และเตรียมความพร้อมนักศึกษาเรื่องพหุวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนนักศึกษา เป็นต้น
6. เน้นกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การทำงานเป็นทีม ความอดทน และคุณธรรมจริยธรรม
7. มีช่องทางในการสื่อสารกับนักศึกษาที่ทันสมัยในการให้คำปรึกษา การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และแนะแนวอาชีพ และการมีงานทำ

ดังนั้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาอุดมศึกษา ระยะยาว เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและเป็นทิศทางในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาระยะ 5 ปี สำหรับกำหนดทิศทาง นโยบาย ยุทธศาสตร์ กลไกในการดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย และเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนานักศึกษาของคณะ วิทยาลัย กองพัฒนานักศึกษา องค์กรนักศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

1. เพื่อให้ได้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ และตัวชี้วัด ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาในอนาคตของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาของทุกหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัย
4. เพื่อนำกรอบของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและ กำหนดทิศทางการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

1. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา โดยคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. ประชุมคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา เพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับปรับปรุง ปี 2562 โดยวิธีวิเคราะห์ SWOT Analysis ตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย แล้วให้คะแนนลำดับความสำคัญ
3. การกำหนดกลยุทธ์ โดยการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ตามภารกิจอุดมศึกษาเพื่อกำหนด กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และแผนงาน/โครงการ และการเรียงลำดับความสำคัญของกลยุทธ์
4. รวบรวมข้อมูลจากทุกคณะ วิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา นำมาประกอบ การพิจารณาจัดทำแผนงาน/โครงการของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยกำหนดตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ของแต่ละกลยุทธ์ เพื่อกำหนดการดำเนินงานแผนงาน/โครงการ ในแต่ละปี
5. จัดทำรูปเล่มแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับปรับปรุง ปี 2565
6. ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับปรับปรุง ปี 2565

การประเมินสภาพการณ์ปัจจุบันของงานพัฒนานักศึกษา

การประเมินสภาพแวดล้อม

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก ตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) กล่าวถึงภาพอนาคตที่จะมีผลกระทบต่อโลก ประเทศและอุดมศึกษาไทย ด้านเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ด้วยวิวัฒนาการหลายอย่างที่เกิดขึ้น เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อิทธิพลของสื่อสารมวลชน ระบบการศึกษาและอุตสาหกรรมใหม่ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคม วัฒนธรรมและความคิด ทำให้เยาวชนและนักศึกษาในวันนี้มีความเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติการใช้ชีวิต การเรียนรู้ ครอบครั้ว ตลอดจนภาวะเสี่ยงต่าง ๆ ขณะเดียวกัน เริ่มมีสัญญาณที่ชี้ไปในทางที่เปลี่ยนแปลงของชีวิตการทำงาน ของบัณฑิตในอนาคต ซึ่งบัณฑิตจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ ทั้งนี้ความสามารถที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหาการรับความเสี่ยง การออกแบบและสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการตนเอง รวมถึง คุณธรรมจริยธรรม ดังนั้นฐานความรู้และสมรรถนะ จะช่วยให้บัณฑิตสามารถอยู่ในตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดี ทั้งด้านการอยู่ร่วมในสังคม การสร้างสรรค์ ความรู้เชิงปฏิบัติและความรู้พื้นฐานทั้งทางโลก ปรัชญาและสังคม อุดมศึกษาจึงควรส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษา ในรูปแบบของทักษะชีวิตและทักษะสังคม

ทั้งนี้ กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมากในปัจจุบัน คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่มีเสริมมากขึ้น ด้านการค้า การคมนาคมที่สะดวก การพัฒนาด้านข้อมูลข่าวสาร ที่รวดเร็วทำให้การไหลบ่าของวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ การปฏิบัติถึงกันหมด ซึ่งนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ชีวิตที่เคยเรียบง่ายเปลี่ยนเป็นการแข่งขันไร้น้ำใจเกิดวิกฤตทางสังคม ทำให้การเตรียมนักศึกษา เพื่อให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีส่วนในการสร้างสรรค์สังคม นำพาประเทศชาติสู่ความผาสุกจะเปลี่ยนไปจากเดิมค่อนข้างมาก จึงทำให้มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายแนวทางการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า

1.1 สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการอุดมศึกษาไทย

- 1) ความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้การเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ สามารถทำได้ง่าย โดยการเคลื่อนตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างสมบูรณ์
- 2) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ในอนาคตจะมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ทำงานแทนคน จนเกิดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดเวลา
- 3) การปรับเปลี่ยนบทบาทของทางภาครัฐ ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มีทิศทางการพัฒนาของประเทศเปลี่ยนแปลงไปเป็นยุคที่เน้นนวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนา

4) แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศที่มุ่งพัฒนาด้านนวัตกรรม 4.0 และเทคโนโลยีด้าน AI ทำให้เกิดอาชีพใหม่ ๆ ในอนาคต ตลอดจนการปรับตัวให้เข้าสู่เศรษฐกิจอาเซียน การเพิ่มศักยภาพทำให้การเรียนการสอนในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวอย่างมากให้ทันกับทิศทางเศรษฐกิจของประเทศ

5) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ โดยมีอัตราการเกิดลดลง จะทำให้ในอนาคตจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุ

6) การเปลี่ยนแปลงทัศนคติแนวคิดในการศึกษาของไทยที่ลดความนิยมในใบปริญญาบัตร ให้ความสำคัญกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของหนุ่มสาวรุ่นใหม่ที่เป็น Startup ประกอบกับการศึกษาปัจจุบันมีช่องทางมากขึ้น เช่น การศึกษาออนไลน์ผ่าน MOOC ตามการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตปกติใหม่ (New Normal)

แนวโน้มทิศทางเศรษฐกิจไทย

1) รายได้ต่อประชากรสูงขึ้น ตลาดแรงงานเคลื่อนย้ายจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น รถไฟความเร็วสูง ระบบราง การกำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2) ประชากรของไทยไทยยังมีการศึกษาดำกว่าระดับสากล ดังนั้นอุดมศึกษาต้องสร้าง New Growth Engine เพื่อยกระดับการศึกษาให้เทียบเคียงกับระดับสากล สร้างศักยภาพงานวิจัย นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์และลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาแบบมีส่วนร่วมโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3) อุดมศึกษา คือ “หัวใจจักร” โดยต้องมีอิสระและไม่มีการครอบงำจากภาครัฐ

การปรับเปลี่ยนบทบาทของภาครัฐ

1) รัฐธรรมนูญปี 60 บังคับให้ทุกหน่วยงานต้องทำตามยุทธศาสตร์ชาติ
2) มีการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยเป็นหลายกลุ่มเช่น วิจัย เฉพาะทาง เพื่อพัฒนาประเทศ ฯลฯ
3) มีการตั้งกระทรวงอุดมศึกษาฯ ขึ้นมาใหม่
4) สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการขึ้นนำสังคม นำพาสังคมให้ก้าวไปข้างหน้า โดยต้องทำหน้าที่เชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจัง

5) รัฐต้องทำหน้าที่เป็นผู้กำกับอย่างแท้จริงและสนับสนุนงบประมาณ ไม่มีการแทรกแซงเพิ่มอิสระในการบริหารงานของอุดมศึกษา โดยการดูแลเรื่องงบประมาณของรัฐให้เพียงพอและเหมาะสม ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมาก

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

1) เด็กรุ่นใหม่เกิดมาพร้อมไอที คิดนอกกรอบ สนใจอาชีพอิสระ มากกว่าค่านิยมในใบปริญญาบัตร

2) ประเทศไทยมีอัตราการเกิดลดลง ทำให้มีเด็กเข้าสู่ระบบน้อยลง เด็กบางส่วนจะเข้าสู่การศึกษาทาง ปวช. , ปวส. มากขึ้น

3) อุดมศึกษาต้องปรับตัวในเรื่องการเรียนการสอนแบบใหม่ เพื่อตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของประเทศในอนาคต การสอนแบบเดิมใช้ไม่ได้กับเด็กยุคปัจจุบัน หลักสูตรต่าง ๆ ต้องมีการบูรณาการร่วมกันหลาย ๆ สาขา ให้เด็กมีความรู้ทุกด้าน

4) สถาบันอุดมศึกษาต้องเตรียมความพร้อมในการวางแผนงบประมาณจากจำนวนเด็กที่ลดลง

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

1) ประเทศไทยก้าวสู่ยุค ICT โดยสมบูรณ์ การศึกษาต้องเปลี่ยนรูปแบบที่ต้องใช้ ICT มากขึ้น

2) การเรียนการสอนต้องเปลี่ยนรูปแบบที่สอนให้เด็กก้าวทันระบบ ICT รู้วิธีการหาข้อมูลตาม Internet ต่าง ๆ สร้างระบบเครือข่ายการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เช่น เรียนที่บ้าน ร้านกาแฟ หรือเรียนในห้องเรียนก็ได้ เปิดเป็น Course Online มากขึ้น ทำให้สามารถลดต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนลงได้

3) อุดมศึกษาต้องปรับตัวโดยการดึงเอกชนเข้าร่วมพัฒนาการเรียนการสอน สอนโดยเน้นการปฏิบัติจริง เนื่องจากเทคโนโลยีหรือเครื่องมือต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคอุตสาหกรรม การดึงศิษย์เก่าเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

4) ภาครัฐต้องสนับสนุนระบบ ICT ที่จำเป็นต่าง ๆ ให้เพียงพอและเหมาะสมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

ความเป็นโลกาภิวัตน์

1) หน้าที่ของมหาวิทยาลัยคือ สอน วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่สังคม

2) ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ระดับนานาชาติจะเพิ่มชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยและประเทศ

3) มีการนำผลการวิจัยไปต่อยอดจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์

4) การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ระดับ World Class จำเป็นต้องมีผลงานวิจัย แต่บางครั้งอาจจะยังไม่ตอบโจทย์เพราะบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัยไม่เหมือนกัน

5) ภาครัฐจึงต้องสนับสนุนให้เกิดการศึกษาไร้พรมแดนหรือการศึกษาตลอดชีวิต ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวิชาการและวัฒนธรรมในต่างประเทศ

1.2 สภาพแวดล้อมภายในระบบอุดมศึกษา

คุณภาพอุดมศึกษาไทย

1) World Class University ของไทยมีน้อยมาก ภาครัฐควรต้องมีแผนการส่งเสริมให้ชัดเจน และรอบคอบ

2) ปัญหาหาร่างงานสูงมาก หมายความว่าอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตได้ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้งาน

- 3) บัณฑิตที่จบมาแต่ละที่มี Hard Skill & Soft Skill ไม่เท่ากัน การเพิ่ม Hard skill ในกลุ่มภาษาและเทคโนโลยีมีแนวโน้มเป็นไปได้ แต่ทักษะทาง Soft Skill ยังไม่มีเป็นรูปธรรม
- 4) อาจารย์ในมหาลัยส่วนใหญ่จะเน้นการสอน แต่งานวิจัยยังมีน้อย
- 5) ระบบประกันคุณภาพการศึกษามีผลน้อยมากต่อการยกระดับการศึกษาโดยกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษาใหม่เพื่อให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับทิศทางการพัฒนาประเทศ
- 6) อุดมศึกษาควรรื้อมาตรฐาน การกำกับหลักสูตร ยกกระตบการเรียนการสอนใหม่ ว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ยังคงต้องมีอยู่หรือไม่ โดยรัฐควรกำหนดคกลุ่มมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจนว่าจะให้มีการเรียนการสอนรูปแบบใดเพื่อให้เหมาะกับการพัฒนาประเทศในด้านนั้น ๆ
- 7) ควรกำหนดสัดส่วนผู้เรียนระหว่างสายอุดมศึกษาและสายอาชีพที่เน้นสายอาชีพมากขึ้น
- 8) สร้างโอกาสผู้มีรายได้น้อย ด้อยโอกาส ผู้พิการ เข้าสู่การศึกษามากขึ้น รวมถึงการเพิ่มทุน กยศ. , กรอ. มากขึ้น

การตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสถาบันอุดมศึกษา

- 1) มหาวิทยาลัยยับยั้งตัวได้ช้า ยังคิดว่าเป็นศูนย์กลางแหล่งความรู้
- 2) มีความเป็นธุรกิจมากขึ้น บางแห่งลดคุณภาพลงเพื่อลดต้นทุน
- 3) การเรียนการสอนไม่ตอบความต้องการของผู้ใช้งาน แต่ก็ยังคงสอนกันอยู่
- 4) ไม่มีเป้าหมายชัดเจนและไม่สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจประเทศ
- 5) สิ่งที่ต้องทำอย่างเร่งด่วนคือ ทำอย่างไรให้บัณฑิตไม่ตกงาน โดยต้องสร้างเครือข่ายกับ ภาครัฐ อื่น เอกชน ชุมชน ศิษย์เก่า เป็นต้น โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน

กรอบวัตถุประสงค์ของแผนอุดมศึกษา

- 1) ยกกระตบการศึกษให้เทียบเท่าสากล เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการเรียน การสอน วิจัย เพื่อสร้าง New growth Engine
- 2) ส่งเสริมการบริหารงานแบบมีอาชีพเพื่อการเป็น smart university
- 3) วิจัยและสร้างนวัตกรรม และถ่ายทอดนวัตกรรมนั้นสู่สังคม
- 4) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพิ่มโอกาสให้กับคนด้อยโอกาส

เป้าหมายของการพัฒนาอุดมศึกษา

- 1) ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพ มีงานวิจัยและนวัตกรรมเทียบเท่าระดับสากล
- 2) ได้การบริหารงานแบบมีอาชีพ การเป็น smart university
- 3) มีความเสมอภาคทางการศึกษา
- 4) มีการปรับตัวเข้ากับทิศทางการพัฒนาประเทศ เช่น ลดการว่างงาน สร้างเครือข่ายชุมชน มีอาชีพอิสระและการเป็นผู้ประกอบการ เป็นต้น

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีพัฒนาการจากโรงเรียนฝึกหัดครูสู่มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ซึ่งได้พัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอนที่หลากหลายเพิ่มทางเลือกให้กับเยาวชนในท้องถิ่น มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากอันประกอบด้วย นักศึกษา ภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษาได้อย่างทั่วถึงทั้งในการเสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะสังคม อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม การให้นักศึกษาแสดงความต้องการการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย มักเริ่มต้นจากนักศึกษาเพียงบางกลุ่มโดยเข้าร่วมเป็นกรรมการองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา และสโมสรนักศึกษา ในขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มหาวิทยาลัย มีระบบพี่-น้อง แต่การเชื่อมต่อสานสัมพันธ์ให้ต่อเนื่องเกิดเป็นความรักสามัคคีอย่างแท้จริง ยังไม่ปรากฏให้เห็น อย่างชัดเจน นักศึกษาภาคพิเศษยังมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นผล จากการเรียนนอกเวลาราชการ อีกทั้งยังไม่มีระบบที่จูงใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เอื้อต่อการทำกิจกรรมของศึกษาและจูงใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมได้

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จากการประเมินสภาพการณ์ปัจจุบันของงานพัฒนา นักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา ระยะ 5 ปี ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) คือ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) มีดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

- S1 มีโอกาสคัดเลือกนักศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านกีฬาและนันทนาการ
- S2 มีศิษย์เก่าจำนวนมากที่ศรัทธาภาพในการสนับสนุนการพัฒนานักศึกษาปัจจุบัน
- S3 องค์การนักศึกษา สโมสรนักศึกษา มีจิตอาสาในการทำกิจกรรม
- S4 มหาวิทยาลัยมีระบบการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน
- S5 มีระบบการเบิกจ่ายโดยใช้ระเบียบของกองทุนพัฒนานักศึกษา
- S6 มหาวิทยาลัยตั้งอยู่พื้นที่เหมาะสมกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดกิจกรรม

จุดอ่อน (Weakness)

- W1 นักศึกษาบางส่วนทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- W2 นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความตระหนักในเรื่องกฎระเบียบวินัย
- W3 นักศึกษาบางส่วนไม่มีจิตสาธารณะ
- W4 รุ่นพี่บางส่วนสอนรุ่นน้องด้านการใช้ชีวิตและการเรียนในมหาวิทยาลัยที่ไม่เหมาะสม
- W5 ไม่มีการวางแผนการในการทำกิจกรรมและส่งผลต่อการขาดเรียน
- W6 ขาดการประเมินกิจกรรมและนำผลไปปรับปรุงอย่างเป็นรูปธรรม
- W7 มหาวิทยาลัยไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษานอกเหนือ จากที่กำหนดในรายวิชาของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
- W8 ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

- W9 สถานที่ภายในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมทางการศึกษา เช่น สถานที่ทำกิจกรรมในร่ม หรือ ห้องประชุม
- W10 ที่จอดรถไม่เพียงพอต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานภายในและภายนอก
- W11 ขาดการจัดกิจกรรมสร้างความตระหนักให้อาจารย์บูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอน
- W12 อาจารย์บางส่วนไม่สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมบางกิจกรรม
- W13 ระยะเวลาในการแจ้งข่าวสารหรือกระจายข้อมูลข่าวสารกระชั้นชิดเกินไป
- W14 การลงข้อมูลในระบบสารสนเทศล่าช้า
- W15 ไม่มีฐานข้อมูลศิษย์เก่าเพื่อใช้ในการพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่า
- W16 ข้อจำกัดการเข้าร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยของวิทยาลัยแม่ฮ่องสอนเนื่องจากระยะไกล
- W17 นักศึกษาภาคพิเศษ เวลาที่จัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษา
- W18 นักศึกษาภาคพิเศษไม่มีกิจกรรมที่ทำร่วมกันของศิษย์เก่า

โอกาส (Opportunity)

- O1 มีวันสำคัญและกิจกรรมของท้องถิ่นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในทำกิจกรรม
- O2 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีนโยบายในการพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทยในศตวรรษที่ 21 อย่างชัดเจน
- O3 มีกรอบแผนอุดมศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา
- O4 ภาครัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณในการทำกิจกรรมของสถาบันการศึกษาทุกระดับ
- O5 มีหน่วยงานภายนอกที่พร้อมให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรม เช่น มทบ.33
- O6 มีเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการทำกิจกรรม
- O7 แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม ทำให้กรอบการทำงานพัฒนานักศึกษาชัดเจนมากขึ้น
- O8 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่ต้องการให้คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ ทำประโยชน์ต่อส่วนรวมทำให้การพัฒนานักศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา
- O9 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2574 ที่เน้นให้ผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษามีคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ มีองค์ความรู้ที่สำคัญ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่จะเป็นกลไกสำคัญที่นำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา

อุปสรรค (Threat)

- T1 มีสิ่งรบกวนภายนอกที่นักศึกษาสนใจมากกว่าการทำกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย
- T2 ศิษย์เก่าบางส่วนไม่ค่อยมีความภาคภูมิใจในสถาบัน ทำให้ขาดความใส่ใจต่อการช่วยเหลืองานด้านกิจการนักศึกษา
- T3 กิจกรรมของมหาวิทยาลัยบางกิจกรรม ไม่ได้ได้รับความสนใจจากหน่วยงานภายนอก ทำให้กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาบางกิจกรรมขาดความร่วมมือในการดำเนินงานกับชุมชนภายนอก
- T4 นักศึกษาภาคพิเศษส่วนหนึ่งต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพื่อใช้ในการศึกษาและค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ จึงไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่กำหนดได้
- T5 ภาคเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณการจัดกิจกรรมจำนวนน้อย ทำให้กิจกรรมบางอย่างไม่สามารถดึงดูดความสนใจจากชุมชนภายนอกได้

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี
(พ.ศ. 2561-2565) ฉบับปรับปรุง ปี 2565

วิสัยทัศน์ (Vision)

"เป็นองค์กรที่พัฒนางานด้านกิจกรรมและบริการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ"

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนารูปแบบและระบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสม เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม
2. จัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
3. จัดบริการข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
4. จัดสวัสดิการและบริการให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา
5. สร้างเครือข่ายองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

1. เพื่อให้ได้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยกลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ และตัวชี้วัด ที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษา
2. เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาในอนาคตของมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาของทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
4. เพื่อนำกรอบของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย

ค่านิยมหลัก (Core value) ที่ยึดถือใช้กันมาในมหาวิทยาลัยจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งเป็นตัวสนับสนุนหรือนำการตัดสินใจของสมาชิกทุกคน มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย จากผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนา ประกอบด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน /สำนัก/กอง รองผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก/กอง และผู้ปฏิบัติงาน ได้ค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย ดังนี้

C - Community	สถาบันอุดมปัญญาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวไกล
M - Moral	สร้างบัณฑิตดีสู่สังคมไทยด้วยอุดมการณ์แห่งศีลธรรม
R - Royal	น้อมนำพระราชดำริมาปฏิบัติเพื่อพัฒนาสังคม
U - Unity	ด้วยจิตอาสาพัฒนาสถาบันเป็นหนึ่งเดียว

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง ผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย และเจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่ **“บัณฑิตมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะ และสู้งาน”**

มหาวิทยาลัยได้กำหนดความหมายของอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ทักษะชีวิต จิตสาธารณะ และสู้งาน ดังนี้

ทักษะชีวิต หมายถึงความสามารถของบัณฑิตในการปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสม เพื่อดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ รวมทั้งสามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยทักษะ 10 ประการ ดังนี้

1. ทักษะการตัดสินใจ
2. ทักษะการแก้ปัญหา
3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์
4. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
5. ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
7. ทักษะการตระหนักรู้ในตน
8. ทักษะการเข้าใจผู้อื่น
9. ทักษะการจัดการกับอารมณ์
10. ทักษะการจัดการกับความเครียด

จิตสาธารณะ หมายถึง บัณฑิตมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักรู้ และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกัน ช่วยเหลือสังคม ไม่ทำให้อื่นหรือสังคมเดือดร้อนได้รับความเสียหาย

สูงชัน หมายถึง บัณฑิตมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ขยัน มานะ อดทน มีความเพียรพยายาม มีวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. **คนดี** หมายถึง บัณฑิตมีความสุภาพอ่อนน้อม กตัญญูรู้คุณ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน มีสำนึกรักท้องถิ่นและความเป็นไทย
2. **ความรู้ดี** หมายถึง บัณฑิตรู้จักแสวงหาความรู้ มีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชาที่ศึกษาและสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม
3. **บุคลิกภาพดี** หมายถึง บัณฑิตมีลักษณะท่าทาง การพูดจา การแต่งกายดี มีมนุษยสัมพันธ์ การวางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ
4. **สุขภาพดี** หมายถึง บัณฑิตมีสุขภาพที่ดีครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะกาย สุขภาวะจิต สุขภาวะสังคม และสุขภาพะปัญญา
5. **พลเมืองดี** หมายถึง บัณฑิตมีวินัย มีความรับผิดชอบ เคารพกฎระเบียบของสังคม เสียสละ มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

เอกลักษณ์ (Uniqueness) หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งในของมหาวิทยาลัย จากการวิเคราะห์เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยของผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก/กอง รองผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก/กอง และผู้ปฏิบัติงานได้ข้อสรุปเพื่อกำหนดให้เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ “สถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

ข้อกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมสำหรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เห็นความสำคัญของพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา จึงมีแนวทางการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมสำหรับนักศึกษาให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงกำหนดพฤติกรรม ด้านคุณธรรม จริยธรรมสำหรับนักศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. มีความซื่อสัตย์ สุจริต
2. มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม
3. มีความกตัญญู รู้คุณ
4. มีจิตสาธารณะ
5. เคารพกฎเกณฑ์ กติกาของสังคม

ทั้งนี้ กำหนดให้การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษาและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ต้องส่งเสริมสนับสนุนและสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักศึกษาตามที่กำหนดไว้ข้างต้นเป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีคำขวัญซึ่งถือเป็นสิ่งที่อาจารย์ บุคลากร ยึดถือเป็นแนวทางการพัฒนานักศึกษา คือ **“คนดีสร้างชาติไทย ราชภัฏเชียงใหม่สร้างคนดี”**

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระดับมหาวิทยาลัย

1. ผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารทุกระดับเป็นผู้รวบรวมพลังขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและจัดกลไกในการสื่อสารทิศทางยุทธศาสตร์ให้แก่บุคลากรทุกระดับได้มีความเข้าใจเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมถึงจะต้องมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงทิศทางการทำงานขององค์กรเพื่อจะได้เข้าใจและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานในแวดวงอุดมศึกษาไทย
2. ถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ออกมาเป็นแผนปฏิบัติการ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยจะต้องมีการปรึกษาหารือระหว่างกันเพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยในกระบวนการวางแผนได้มีการหารือกับหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการกำหนดค่าเป้าหมายและแผนงาน/โครงการรองรับ ในส่วนนี้หน่วยงานเจ้าภาพหลักจะต้องนำแนวคิดแผนงาน/โครงการดังกล่าวมาจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการเพื่อดำเนินการต่อไป
3. นอกจากการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติการแล้ว การถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ไปสู่หน่วยงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งคณะ/สาขาวิชา/และระดับบุคคล จึงเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องมีระบบในยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้ทุกคนมุ่งเน้นการทำงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ ดังนั้น จึงต้องแปลงเป้าประสงค์และตัวชี้วัด จากระดับองค์กรลงไปสู่ระดับหน่วยงานย่อยต่าง ๆ รวมทั้งลงไปถึงบุคลากรทุกคนในองค์กร
4. การประสานงานระหว่างหน่วยงาน จะมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงานให้มีความก้าวหน้า เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล จัดเก็บข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล และถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน อันจะเป็นการเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาการจัดการความรู้ขององค์กรให้เกิดขึ้น
5. การจัดระบบการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินการในทุกระดับ เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับแผนยุทธศาสตร์และวางแนวทางแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถดำเนินการบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์/ตัวชี้วัด/เป้าประสงค์/ค่าเป้าหมาย/กลยุทธ์และแผนงาน/โครงการ จำแนกตามรายปี
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561- 2565) ฉบับปรับปรุง ปี 2565

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

เป้าประสงค์ 1 พัฒนารูปแบบ และกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษา ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการบันทึกการร่วมกิจกรรมนักศึกษา
2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม
3. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน
4. พัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอก

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	1.1 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	1. พัฒนาระบบการบันทึกการร่วมกิจกรรมนักศึกษา	1.1 แผนงานการพัฒนากระบวนการบันทึกกิจกรรมนักศึกษา
	1.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม	2.1 แผนงานพัฒนานักศึกษาในการสร้างสรรค์กิจกรรม (1) โครงการพัฒนาทักษะนักศึกษาด้านการสร้างสรรค์กิจกรรม การเขียนโครงการและการสร้างความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ต่อ)									(2) โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในปัญหาและอุปสรรคในงานพัฒนากิจกรรมระหว่างคณะ วิทยาลัย
	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม	2.2 แผนงานเสริมสร้างความเป็นคนดี (1) โครงการสร้างจิตสำนึกรักและเทิดทูนชาติ ศาสนาและสถาบันพระมหากษัตริย์ (2) โครงการสร้างจิตสำนึกกตัญญูรู้คุณ (3) โครงการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (4) โครงการสร้างจิตสำนึกรักท้องถิ่น วัฒนธรรมและความเป็นไทย (5) โครงการปลูกฝังความภาคภูมิใจและศรัทธาในสถาบันของนักศึกษา (6) โครงการเชิดชูเกียรติ ให้กับนักศึกษาที่ทำชื่อเสียงให้กับ มหาวิทยาลัย (7) โครงการการถ่ายทอดองค์ความรู้และ ส่งผ่านความเข้าใจในยุทธศาสตร์และ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยแก่ศึกษา

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ต่อ)	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม	2.3 แผนงานเสริมสร้างความเป็นผู้มีความรู้ดี (1) โครงการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (2) โครงการเสริมสร้างทักษะด้านภาษาต่างประเทศ (3) โครงการบ่มเพาะคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (4) โครงการเชิดชูเกียรติ ให้กับนักศึกษาเรียน (5) โครงการพัฒนานักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (6) โครงการพัฒนาศักยภาพตนเองของ นศ. (7) โครงการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ตามสาขาวิชาชีพ
	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม	2.4 แผนงานเสริมสร้างบุคลิกภาพดี (1) โครงการรณรงค์ปลูก จิตสำนึก การแต่งกายและการพัฒนาบุคลิกภาพ (2) โครงการเรียนรู้ เสริมทักษะทางด้านศิลปะวัฒนธรรมนานาชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ต่อ)	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	2. พัฒนานักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์กิจกรรม	2.5 แผนงานเสริมสร้างสุขภาพดี (1) โครงการส่งเสริมกีฬา เพื่อสุขภาพ กีฬาพื้นบ้านและ/หรือความเป็นเลิศ (2) โครงการเสริมสร้างสุขภาวะจิต (3) โครงการอาหารและโภชนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพที่ดี
	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	3. ส่งเสริมกิจกรรม พัฒนานักศึกษาให้มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน (ควรเป็นกิจกรรม / โครงการที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ปรากฏอยู่ใน มคอ. 3)	2.6 แผนงานเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดี (1) โครงการเสริมสร้าง วินัยความรับผิดชอบ เคารพกฎระเบียบ (2) โครงการบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา (3) โครงการส่งเสริมและ พัฒนาทักษะชีวิตทางสังคม 2.7 โครงการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านประกันคุณภาพการศึกษา
	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	3. ส่งเสริมกิจกรรม พัฒนานักศึกษาให้มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน (ควรเป็นกิจกรรม / โครงการที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ปรากฏอยู่ใน มคอ. 3)	3.1 โครงการบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ต่อ)	1.2 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	4. พัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอก	4.1 แผนงานพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภายนอก (1) โครงการร่วมกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ (2) โครงการเครือข่ายกีฬาประเพณี (3) โครงการอบรม ประชุมสัมมนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภายนอก (4) โครงการบูรณาการความรู้สู่ชุมชน (5) โครงการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์การนักศึกษา/สภานักศึกษา/สโมสรนักศึกษา (6) โครงการสนับสนุนหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกในการจัดกิจกรรม (7) แผนงานการอบรมและการนำเสนอโครงการ (8) โครงการวิศวกรสังคมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสู่การพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนานักศึกษากับหน่วยงานภายนอก

เป้าประสงค์ 1 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนานักศึกษา

กลยุทธ์ 1 พัฒนาเครือข่ายกระบวนการด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเครือข่ายพัฒนานักศึกษา

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนานักศึกษา	1.1 จำนวนหน่วยงานภายนอกที่เป็นเครือข่าย	เครือข่าย	1	1	1	1	1	1. พัฒนาเครือข่ายกระบวนการด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเครือข่ายพัฒนานักศึกษา	1.1 โครงการพัฒนาเครือข่ายกระบวนการด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ 1.2 โครงการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเครือข่ายพัฒนานักศึกษา
	1.2 จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่อยู่ในความร่วมมือ	โครงการ	1	1	1	1	1		
	1.3 ระดับความพึงพอใจนักศึกษาที่เข้าร่วม ไม่น้อยกว่า 3.51	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51		
	1.4 จำนวนระบบและกลไกการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนานักศึกษากับหน่วยงานภายนอก	ระบบ	1	1	1	1	1		

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายศิษย์เก่า

เป้าประสงค์ 1 สร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า

- กลยุทธ์**
1. เร่งรัดการพัฒนาระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่า
 2. พัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า
 3. ส่งเสริมและสานสัมพันธ์เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. สร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า	1.1 จำนวนระบบหรือกลไก	ระบบ	1	1	1	1	1	1. พัฒนาระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่า	1.1. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่า
	1.2 จำนวนกิจกรรมความร่วมมือในการพัฒนามหาวิทยาลัย	กิจกรรม	1	1	1	1	1	2. พัฒนาช่องทางการสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า	1.2. การให้ความรู้แก่ศิษย์เก่าเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยและส่งเสริมอาชีพการทำงาน
	1.3 จำนวนกิจกรรมความร่วมมือในการพัฒนามหาวิทยาลัย	กิจกรรม	1	1	1	1	1	3. ส่งเสริมและสานสัมพันธ์เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน	2.1. ความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่าง มหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สนับสนุนให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา

เป้าประสงค์ 1 นักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์ 1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ
			61	62	63	64	65		
1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1.1 ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษา ที่ได้รับการบริการ ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษาไม่น้อยกว่า 3.51 (จำแนกแต่ละโครงการ)	ร้อยละ	3.51	3.51	3.51	3.51	3.51	1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา	1.1 โครงการช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ 1.2 โครงการพัฒนาระบบบริการให้คำปรึกษาในการดำเนินชีวิตภายในมหาวิทยาลัย 1.3 โครงการให้ความรู้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของนักศึกษา 1.4 โครงการจัดสวัสดิการให้นักศึกษา
	1.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา	กิจกรรม	2	2	2	2	2		
	1.3 จำนวนระบบบริการให้คำปรึกษาในการดำเนินชีวิตภายในมหาวิทยาลัย	ระบบ	1	1	1	1	1		

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

การนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติหรือการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้นโยบายบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เมื่อมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาเสร็จสมบูรณ์แล้ว ลำดับต่อมาเป็นกระบวนการในการนำแผนยุทธศาสตร์นี้ไปสู่การปฏิบัติ อันเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากร โดยมีผู้บริหารของทุกหน่วยงานร่วมรับผิดชอบในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตน ปัจจัยสำคัญคือ การติดต่อสื่อสารภายในเพื่อทำความเข้าใจที่ตรงกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

กระบวนการดำเนินงาน มีขั้นตอนดังนี้

1. สร้างความรู้ความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา
 - 1.1. มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ทุกหน่วยงานที่จัดการศึกษาและกองพัฒนานักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาและมอบหมายให้ทุกหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบร่วมในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา
2. ดำเนินการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา (แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา)
 - 2.1. กองพัฒนานักศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษา ดำเนินการจัดทำโครงการหรือแผนงานประจำปี โดยเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และงบประมาณ ให้สร้างความเชื่อมั่นว่ายุทธศาสตร์จะสัมฤทธิ์ผลด้วยโครงการที่นำเสนอในแผนปฏิบัติการประจำปี
 - 2.2. คัดเลือกและจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่ส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์โดยตรง
 - 2.3. จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สุดคอลลิ่งและเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันทุกระดับโดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารของหน่วยงานนั้น ๆ
3. สร้างระบบการติดตามประเมินผล
 - 3.1. กำหนดกลไกการติดตามประเมินผลให้เป็นระบบเพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงานและสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์
 - 3.2. ประเมินผลโครงการเพื่อตรวจสอบว่าโครงการได้ Output/Outcome ที่ต้องการและบรรลุตามยุทธศาสตร์หรือไม่
 - 3.3. สรุปรายงานและประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทราบ
 - 3.4. นำผลประเมินไปปรับปรุงหรือทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาต่อไป

**กองพัฒนานักศึกษา
สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
202 ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 053-885436**